

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá vztahem digitálních médií a divadla. V prvních kapitolách autorka definuje klíčové termíny z oblasti mediálních studií i divadla, dále pak zkoumá mediální povahu divadla a jeho pozici mezi ostatními druhy médií. Zabývá se konceptem remediace podle Jaye Davida Boltera a Richarda Grusina a jeho dvěma strategiemi imediací a hypermediací, následně pak poukazuje na příklady remediace v divadelní tvorbě. Blíže analyzuje různé typy digitálních médií, jež jsou v současném divadle využívána, a zamýšlí se nad jejich úlohou v inscenacích. Své poznatky dále uplatňuje v analytické části práce, kde se zaměřuje na dokumentární divadlo a jeho specifika a dále se věnuje třem divadelním počínům uvedeným na české scéně v posledních letech, a to inscenacím *Vladimir Macbetin* (2015, Spitfire Company), *Press paradox* (2018, 8lidí) a *Putinovi agenti* (2019, Temporary Collective). Na těchto příkladech poukazuje nejen na způsoby využití digitálních médií v divadelní tvorbě a na ukázky remediace v divadle, ale také na schopnost divadla komunikovat aktuální společenská a politická témata, čímž přispívá ke své obhajobě divadla jako média.